

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”
Isaia 21.11

Anul V. — Martie 1936. — No. 3.

Conținutul:

Răsbunarea asupra Filistenilor (partea II-a)	35
Susținerea servului său Samson partea III.	39

Apare odată pe lună
Editori:

- SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.
Soc. Anonimă de Editură
Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W.T.B. E.T.S.

Revista editată de

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE M. D. I.

SOC. ANONIMA

Str. Crișana No. 33

București 2

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creației sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s-au născut ca păcătoși și n-au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s-a înălțat în cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a-domni peste lume; că urmașii unși și credincioșii ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor aceluia care voiesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fundează acum împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatorniciți și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTĂ REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea pregătește pentru cetitorii săi un studiu sistematic al Bibliei și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiile în general. Ea este fără rezerva în serviciul lui Iehova

Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, diimpotrivă; cetitorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

SERBAREA COMEMORATIVĂ (Cina Domnului).

DATA serbării aducerii aminte de numele lui Iehova și de jertfa lui Christos Isus este fixată după cum urmează: De la luna nouă care urmează mai întâiu după ecvinoxiul sau echinocțiul de primăvara — această lună nouă arată prima zi a primei luni — numără patrusprezece zile. Exodul 12:1—6 După calculațiunile astronomice luna nouă începe cu cel puțin 16 ore mai înainte de a putea fi văzută cu ochiul natural. În zilele lui Moise calculațiunea se începea din acel ceas când el putea să vadă luna cu ochiul liber, și acesta este modul potrivit cum trebuie să calculăm și noi timpul. În acest an (numit 1936 după Christos) se începe în 21 Martie, și ziua a patrusprezecea, aceasta este 6 Aprilie, seara după ora șase este timpul potrivit pentru serbarea comemorativă care aduce aminte, sau Cina Domnului. La aceasta s'a întrebuințat timpul Ierusalimului.

Cartea intitulată „Iehova” cuprinde o explicațiune mai amănunțită a serbării comemorative decât cum ar putea aduce revista într'un singur număr. De aceea să se studieze cu luare aminte și cu rugăciune capitolele 2 și 3 ale acestei cărți „Iehova” începând cu pagina 26 și sfârșind cu pagina 120. Dar fiindcă cartea „Iehova” nu se află numai în limba engleză să se studieze în locul ei articolul „Sărbătoarea lui Iehova” din „Vestitorul numelui lui Iehova” din 1 Aprilie 1933 și articolul „Numele Lui” alături de partea I-a cât și partea II-a din „Vestitorul numelui lui Iehova” din Martie 1934 (No. 3), cari explicațiuni corespund aproape în întregime paginilor citate ale cărții „Iehova”.

Apoi în 6 Aprilie, seara după ora șase, fiecare grup al unșilor să se adune și să ieie cina Domnului. Cu ocazia aceasta să se întrebuințeze pâine nedospită și vin roșu adevărat. Must de struguri nefermentat adică dulce, sau vin de stafide n'ar corespunde cerinței. Domnul și apostolii au întrebuințat vin adevărat și noi trebuie să urmăm pilda lor.

(W. T. din 15 Februarie 1936).

A P E L

Sunt rugați conducătorii de lucru să binevoiască a raporta numărul participanților la cina Domnului, împreună cu trimiterea raportului de lucru din luna Aprilie. Trebuie raportat separat asistații și separat pe accia cari au luat parte din Cina Domnului.

Dacă într'un loc se adună împreună din mai multe comuni, atunci trebuie raportat separat pe cei participatori din fiecare comună, însă trebuie raportat numai comuna și numărul participanților.

RĂSBUNARE ASUPRA FILISTENILOR

SAMSON, PARTEA II-a

²¹ Din anul 1917 protestantismul este mort de tot. „Protestanții” au lepădat tot ce este în legătură cu întoarcerea Domnului și împărăția sa și s’au unit cu „leoaica” cea bătrână mama lor și-i dau ajutor, și acum se împotrivesc împreună lui Dumnezeu și împărăției sale și celor ce vestesc adevărul cu privire la împărăție. Ierarhia romano-catolică și cu deosebire banda serviciului ei secret, Iezuiții, și preoții așa numiți „protestanți” precum și cei înșelați de ei au urzit o conspirațiune să nimicească cu totul pe martorii lui Iehova cari sunt acum pe pământ și acest complot a fost anunțat înainte de Domnul cu aceste cuvinte: „Fac planuri pline de vicieșug împotriva poporului tău, și se sfătuiesc împotriva celor ocrotiți de tine. Veniți, zic ei, să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel! Se strâng toți cu o inimă, fac un legământ împotriva ta”.—Psalm 83:3-5.

²² Toți potrivnicii lui Dumnezeu și ai împărăției sale sub Christos s’au unit laolaltă într’o conspirațiune împotriva celor ocrotiți de Domnul. Din acest loc al dramei profetice Filistenii reprezintă pe Ierarhia romano-catolică și pe toți ceilalți cari lucrează împreună cu ea sub supravegherea acestei organizațiuni diavolești și cari conspiră împotriva Domnului și a unșilor săi. Din aceasta se poate vedea că sfâșierea leului tânăr prin Samson ilustrează un punct important în istoria poporului lui Dumnezeu.

Periodul Ilie

²³ Drama se întoarce acum la o dată de mai demult și acopere cea mai mare parte a periodului care este cunoscut ca periodul Ilie a lucrului adunării sau bisericii lui Dumnezeu. Samson nu văzuse femeia decât cu o ocazie de mai înainte, acum însă drama arată pe Samson și pe părinții săi, și pe femeie și pe părinții ei, cumpănind chestia căsătoriei: „S’a pogorit și a vorbit cu femeia aceea și ea i-a plăcut”. — Judecătorii 14:7.

²⁴ Aceasta pare a preumbrî ceea ce a avut loc din 1878 până în 1916. În decursul aceluși period cei cari au fost activi în lucrul Ilie au văzut multe persoane plăcute despre cari s’ar fi bucurat mult dacă s’ar fi unit cu ei în Societate și în străduințele lor de a îndeplini lucrul. Prin faptele cari vor fi citate aci să nu se tragă nicidecum la îndoială sinceritatea fraților noștri, deoarece ei au împlinit de fapt o parte a dramei profetice. Cei ce-au lucrat pe câmp în decursul periodului Ilie au căutat personalități proeminente, adică astfel de persoane cari au făcut impresia a fi caractere frumoase și pe cari le-ar fi văzut cu plăcere venind în adevăr și la ei în organizațiune. Când unul dintre acești lucrători de pe „câmp” din America a găsit un om care a o-

cupai o pozițiune însemnată în viața politică sau în lumea comercială, sau o femeie cu o educațiune neobișnuită și influență, cari au voit să audă adevărul, atunci lucrul acesta n’a fost privit numai ca o ocaziune favorabilă ci ca un motiv pentru o străduință deosebită de a aduce o astfel de persoană în adevăr. Dacă o astfel de persoană dorită a avut bogăție materială și influență când s’a vorbit despre ea a fost numită „frate” sau „conlucrător” sau cu un alt nume asemănător. Dacă în astfel de țări unde anumiți bărbați și femei sunt distinși printr’un titlu, un lucrător de câmp a găsit printre ei pe cineva care a dat ascultare mesajului împărăției, atunci o astfel de întâmplare a fost privită ca o favoare neobișnuită și astfel de lucrători au obișnuit să vorbească în felul următor despre o astfel de personalitate: „Contesa Coategoale are cărțile și arată mult interes, și eu sunt foarte recunoscător Domnului că mi-a permis să găsesc acest bob de grâu”. Astfel de persoane au fost tratate foarte părtinitor, și cu privire la aceasta a scris apostolul: „Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, căutând la fața omului. Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare, și intră și un sărac îmbrăcat prost; și voi puneți ochii pe cel ce poartă haina strălucitoare, și-i ziceți: Tu șezi în locul acesta bun! Și apoi ziceți săracului: Tu stai acolo în picioare! Sau: Șezi jos la picioarele mele! Nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă, și nu vă faceți voi judecători cu gânduri rele?” (Iacob 2:1—4) Faptul că femeia o filisteană, a plăcut lui Samson a preumbrî în mod potrivit plăcerea pe care au avut-o lucrătorii din periodul Ilie când au putut trezi puțin interes printre Filistenii moderni. Persoanele de distincțiune au fost tratate în mod părtinitor.

²⁵ Lucrătorii din periodul Ilie au cugetat că este potrivit să ieie parte într’o măsură oarecare chiar și la afacerile politice. Chestiunea abstenenței sau mișcarea pentru prohibițiunea alcoolului a fost privită ca un lucru bun care a fost vrednic să fie sprijinit, și nu li s’a părut a fi nepotrivit de a alege pe omul care s’a distins într’o astfel de mișcare. „Scumpii” oameni din biserici cari au făcut o impresie atât de bună au fost priviți ca membri ai „mulțimii mari de oameni” și au fost numiți „sfinți ai mângâierii” cărora trebuie să li se deie o atențiune deosebită Dorința de a veni mai de aproape în atingere cu oamenii din sistemele bisericesti cari au făcut o impresie mai bună a fost ilustrată în mod potrivit prin aceea că Samson a căutat să-și ieie o femeie dintre Filistenii netăiași împrejur.

²⁶ Dorința lui Samson a fost să-și ieie o tânără femeie, și după cât se pare el și părinții lui au făcut mai mult decât numai o singură călătorie la Timna.

„După câțva timp, s'a dus iarăși la Timna ca s'o ia, și s'a abătut să vadă hoitul leului. Și iată că în trupul leului era un roi de albine și miere”. (Judecătorii 14:8) Aceasta preumbrește în mod potrivit pe clasa Samson, adică pe cei credincioși cari cu ocazia împlinirii lucrului Ilie au făcut multe vizite bisericilor ca să scoată din ele pe cei ce-au făcut o impresie mai bună și cari au părut a fi de dorit în timp ce în același timp au avut o dorință să vadă nimicii de tot pe Filistenii moderni. Samson a făcut aci voința Domnului, deoarece el a jucat rolul său în dramă preumbrind ce se va întâmpla într'un timp de mai târziu și ceea ce de fapt s'a și întâmplat. Timpul care a trecut dela omorârea leului până în ziua când a mers Samson ca să-și ieie pe filisteană de femeie a fost deajuns pentruca corpul leului să se uște sau să se mumifice într'un mod natural. În acea climă caldă și uscată acest lucru n'a cerut mult timp. După aceea a venit un roi de albine și s'a așezat în trupul leului mumificat unde au adunat miere. Palestina a fost în acel timp o țară bogată în miere. (Exodul 3:8) Pe cale Samson s'a abătut dela drum ca să cerceteze trupul leului și atunci a găsit miere în trup și el a luat-o și a mâncat din ea. Prin omorârea leului Samson n'a călcat legământul veșnic deoarece el a omorât fiara în apărare personală. Acum a găsit hrană dulce și înviorătoare în trupul acestui leu pe care l-a trimis Satan și care a fost sfâșiat de Samson.

²⁷ Samson a luat mierea din trup și a mâncat-o în tihnă și cu plăcere. „A luat mierea în mână, și a mâncat-o pe drum; și când a ajuns la tatăl său și la mama sa, le-a dat, și au mâncat și ei din ea. Dar nu le-a spus că luase mierea aceasta din trupul leului”. (Judecătorii 11:9) Mâncarea mierei pare a dovedi din nou că Samson a reprezentat pe accia cari sunt consacrați pe deplin lui Dumnezeu și dreptății sale. Profetul Domnului zice: De aceea Domnul însuși vă va de un semn: Iată, fecioara va rămânea însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi). El va mânca smântână și miere, până va ști [pentruca să știe; după alte trad. străine] să lepede râul și să alcagă binele... căci cu smântână și cu miere se vor hrăni toți ceice vor rămânea în țară [rămășița]”. (Isaia 7:14, 15, 22) „Dacă dai peste miere [ca Samson], nu mânca decât atât cât îți ajunge, ca să nu ți se scârbească și s'o verși din gură”. — Proverbe 25:16.

²⁸ Când Samson a ajuns iarăși la părinții săi cari erau pe cale nu le-a spus unde a găsit mierea, dar le-a dat să mănânce din ea. El a voit să-și păstreze secretul cu privire la miere până când va veni timpul rânduit ca să-l spună. Aceasta pare a arăta la aceea că clasa Samson n'a înțeles însemnarea profeției și de aceea nici n'a putut spune însemnarea profeției până când a sosit timpul rânduit. Dumnezeu permite adeseori credincioșilor săi să facă ceva în împlinirea profeției și numai mai târziu îi lămurește cu privire la însemnarea ei.

²⁹ Urmând obiceiul de pe atunci s'a pregătit apoi nunta: „Tatăl lui Samson s'a pogorit la femeia aceea. Și acolo Samson a făcut un ospăț, căci așa făceau tinerii”. (Judecătorii 14:10) Aceasta dă a se înțelege că Samson a fost un tânăr de o vârstă ma-

tură, și atunci a trebuit să aibă ca nazareu o barbă întreagă și păr lung ceea ce bine înțeles i-a dat o înfățișare neobișnuită printre ceilalți tineri. Darea de seamă nu spune că afară de Samson și părinții săi ar mai fi fost prezenți și alți izraeliți. „Cum l-au văzut au poftit treizeci de tovarăși, cari au stat împreună cu el”. — Judecătorii 14:11.

³⁰ Venirea celor treizeci de filistenii la ospăț a fost probabil măsuri de precauțiune luate împotriva omului cu o înfățișare neobișnuită Samson. Filistenii au fost un popor războinic și fără îndoială au fost în apropiere mai mult de treizeci de bărbați ca să vină în ajutor dacă cumva ar fi fost de lipsă. Faptul că alți izraeliți n'au fost cu Samson arată după cât se pare că mulți urmași prelinși se tem să se unească cu cei plini de zel de frică că Filistenii din ziua de astăzi le-ar putea face rău.

³¹ Acum sosise ocazia să jefuiască pe câțiva din dușmanii poporului său, și pentruca să găsească un motiv ca să facă aceasta a spus Filistenilor o ghicitoare: „Samson le-a zis: Am să vă spun o ghicitoare. Dacă mi-o veți ghici în cele șapte zile ale ospățului, și dacă o veți deslega, vă voi da treizeci de căniși și treizeci de haine de schimb. Ei i-au zis: Spune-ne ghicitoarea ta s'o auzim”. — Judecătorii 14:12, 13.

³² Filistenii au poftit un câștig material pe spinarea Izraeliților, și de aceea au zis lui Samson să le spună ghicitoarea, ceea ce el a și făcut. Samson n'a râvnit la câștig egoist ci a jucat acolo un rol pe care i l-a împărțit Dumnezeu pentruca în felul acesta să facă rost de un prilej pentru a pedepsi pe jefuitorii lui Izrael și astfel să illustreze pe mai marii și viitorii Filistenii ai timpului modern. Filistenii moderni s'au împotrivit mult timp lui Dumnezeu și poporului său și la timpul rânduit al lui Dumnezeu trebuie să fie bătuiți. Samson a așteptat plin de încredere că Filistenii vor fi bătuiți deoarece însărcinarea sa a fost dela Dumnezeu, și că prin urmare rezultatul nu va putea fi decât în favorul său.

³³ Samson a spus acum Filistenilor lacomi ghicitoarea sa: „Și le-a zis: Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă, și din cel tare a ieșit dulceață. Trei zile, n'au putut deslega ghicitoarea”. (Judecătorii 11:14) Înțelesul acestei ghicitoare și însemnarea ei profetică par a se arăta acum lămurit. Diavolul este asemănător unui leu tare care răcnește și și cei înșelați de el și pe cari îi întrebuințează la executarea scopului său nelegiuit de asemenea sunt tari. De multe ori se aude din gura celor conduși de preoți și cari îi admiră: „Cine se poate măsura cu predicatorii noștri? Nimeni nu le poate sta împotriva în controversă”. Tot așa zic mulți din organizațiunea Diavolului: „Cine se poate asemana cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?” — Apocalips 13:4.

³⁴ La timpul rânduit Christos Isus va bate sau va nimici cu totul pe Satan și pe întreagă organizațiunea sa și facerea lucrului acestuia va fi hrană dulce pentru el. Domnul a zis: „Mâncarea mea este să fac voia Celui ce m'a trimes, și să împlinesc lucrarea lui”. (Ioan 4:34) Urmașii credincioși ai lui Christos Isus cari au făcut lucrul Ilie și au întrebuințat cu această ocazie „sabia duhului” prin a-

ceea c'au vestit adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, au răpus pe preoțimea lui Baal asemănătoare leului, organizațiunea protestantă, aceasta a fost atât pentru cei credincioși cât și pentru alții hrană adevărată. Deoarece aceasta a fost voința Dumnezeului Celui Atotputernic. În bătălia Armagedonului cei credincioși vor avea un ospăț în marea jertfă a lui Iehova, măcelărirea lui Satan și a organizațiunii sale. (Apocalips 19:17—21; Ezechiel 39:17—22) „Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă”, adică aceasta a fost hrană pentru servitorii credincioși ai lui Dumnezeu să răpună pe aceia cari au voit să-i sfășie.

³⁵ Această parte a ghicitoareii lui Samson a reprezentat prin urmare pe cei credincioși făcând lucrul lui Ilie care a avut ca urmare că preoțimea potrivnică a fost răpusă prin faptul c'a fost împinsă în lagărul ierarhiei prin ceea ce protestantismul a încetat.

³⁶ Dulceața nu este o calitate a celui tare, dar să se observe că ghicitoarea sună: „Din cel tare a ieșit dulceață”. Nimicirea hordei asemănătoare leului, cari jefuiesc pe cei fără apărare este dulce ca mierea pentru urmașii credincioși ai Domnului Christos Isus deoarece aceasta este o justificare a numelui lui Iehova. Pentru cei ce-au luat parte la lucrul Ilie este dulceață de a ști că preoțimea așa-nămită „protestantă” nu vă putea înșela mai mult pe oamenii cinstiți cari formează „mulțimea mare de oameni” (Apocalips 7:9—14) și cari iubesc pe Domnul. Niciunul dintre „leii” sau servitorii lui Satan nu poate explica aceste proverbe adânci sau profeții ale Cuvântului lui Dumnezeu oricât timp li s'ar da pentru aceasta; și lucrul acesta a fost ilustrat prin aceea că Filistenii n'au putut deslega ghicitoarea nici după trei zile. Protestanții au fost odată o organizațiune puternică în luptă împotriva ierarhiei romano-catolice, dar a fost amăgită de Diavolul să lupte împotriva urmașilor adevărați ai lui Christos Isus. Acum însă deoarece ei au încetat de a fi protestanți din moartea lor a ieșit dulceață pentru urmașii adevărați ai lui Christos Isus din cauza că adevărul care a devenit mai cu efect a justificat în această măsură numele lui Iehova și a adus bucurie dulce acelor cari au luat parte la această justificare.

³⁷ Samson a dat Filistenilor șapte zile timp pentru deslegarea ghicitoareii, ei însă au fost în mare încercătură și după ce și-au bătut capul timp de trei zile au văzut că ar fi de lipsă să ieie de ajutor vreo viclenie înșelătoare pentru deslegarea ghicitoareii: „In ziua a șaptea, au zis nevestei lui Samson: Induplecă pe bărbatul tău să ne deslege ghicitoarea; altfel, te vom arde cu foc, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ai adunat aici ca să ne jăfuiți, nu-i așa?” — Judecătorii 14:14, 15.

³⁸ După traducerea engleză Rotherham Filistenii au început „în ziua a patra” să născocoască o viclenie cum ar putea să prindă pe Samson în cursa lor și atunci au venit la ideea să se slujească de confidenta (căreia i se încredințează cele mai ascunse gândiri) sa pentru ași ajunge scopul. Prin logodirea cu o filisteană Samson devenise o rudă apropiată a Filistenilor, și aproape se părea ca și cum ar fi avut anumite obligațiuni față de po-

porul femeii cu care s'a logodit. Filistenii au fost „puterile tari” ale aceluia timp. În decursul periodului Ilie al adunării, poporul credincios al lui Dumnezeu de pe pământ a privit pe funcționarii de stat ai guvernelor lumești ca pe „înalte stăpâniri” (Romani 13:1); acele „înalte stăpâniri” au avut sprijinul deplin al clerului protestant, și cei credincioși s'au simțit obligați într-o măsură oarecare față de acestea așa-zise „înalte puteri”. Aceasta s'a arătat în aceea că în timp ce s'a cântat imnul național și-au descoperit capul, mai departe în aceea c'au renunțat să spună întreg adevărul despre grupele puterii comerciale și politice și să le declare în mod deslușit ca părți ale organizațiunii lui Satan cărora clerul le dă sprijin și ajutor. Ele au ajuns la această atitudine prin „femeie”, adică prin sistemele bisericesti cu cari au fost legate atât de mult timp. Lucrătorii periodului Ilie și-au mănjit hainele prin legăturile lor cu aceia cari au fost preumbriți prin filisteană necredincioasă. În acel timp a fost multă „neghină” în adunările sau grupele poporului lui Dumnezeu. (Matei 13:25, 38) Acea neghină a susținut a fi în adevăr dar în realitate a fost dușmana adevărului. Acea neghină sau acei necredincioși din poporul lui Dumnezeu au încercat din timp în timp în decursul periodului Ilie să desbineză lucrul Domnului prin aceea c'au preferat să primească lauda oamenilor de lume în loc să fie credincioși lui Dumnezeu și prin lucrarea lor credincioasă să fie părtași la ocarile cari cad totdeauna asupra celor credincioși.

³⁹ În decursul periodului Ilie al adunării unii din urmașii credincioși ai lui Christos Isus cari mai târziu au format clasa „servului credincios” au spus cu curaj adevărul despre legătura ilegală dintre „creștinii” declarați și elementele politice cari au susținut a sluji pe Dumnezeu însă în realitate au servit pe Diavolul. Acești credincioși au fost criticați prin clasa reprezentată prin Filistenii. În acel timp n'a fost ceva neobișnuit de a auzi pe cineva, care a arătat evlavios și care a părut a fi un „frate” sau o „soră”, zicând: „Eu cuget că noi ar trebui să vorbim mai mult despre iubire și să nu ne ocupăm cu criticarea altora”. Apoi astfel de oameni au vărsat câteva lacrimi de frică c'ar putea suferi ceva ocară din pricina criticei făcute de cei credincioși. Lucrul acesta a fost preumbrit prin femeia lui Samson: „Nevasta lui Samson plângea lângă el și zicea: Tu n'ai decât ură pentru mine, și nu mă iubești: ai spus o ghicitoare copiilor poporului meu, și nu mi-ai deslegat-o! Și el i-a răspuns: N'am deslegat-o nici tatălui meu, nici mamei mele: să ți-o desleg ție?” — Judecătorii 14:16.

⁴⁰ Ea s'a servit de sentimentalism și dragoste prefăcută ca să împiedece ca dușmanii lui Iehova să fie jefuiți. Faptul că Samson n'a spus secretul femeii sale viitoare arată că urmașii adevărați ai lui Christos Isus pun pe Iehova și pe organizațiunea sa deasupra tuturor lucrurilor lumii; și de aceea observațiunea lui Samson către femeia sa ilustrează pe acești credincioși distingându-se prin aceea ce este plăcut în ochii Domnului.

⁴¹ Străduințele rafinate ale filistenei au început în ziua a patra după spunerea ghicitoareii și ea a continuat să necăjească pe Samson în decursul res-

tului celor șapte zile: „Ea a plâns lângă el tot timpul celor șapte zile [restul celor șapte zile] cât a ținut ospățul; și în ziua a șaptea, i-a deslegat-o căci îl necăjea. Și ea a dat copiilor poporului ei deslegarea ghicitorii”. (Judecătorii 14:17) În felul acesta a reprezentat ea pe necredincioșii fățarnici și cucernici pe dinafară ai periodului Ilie cari au încercat să împiedece pe cei credincioși în vestirea cu îndrăzneală a adevărului. Samson a cedat așa dar în cele din urmă influenței seducătoare a femeii și i-a deslegat ghicitoarea. Samson nu trebuie criticat pentru aceasta, deoarece el n'a jucat decât pur și simplu un rol în dramă prin care au fost preumbrite lucruri viitoare. În același chip și în decursul periodului Ilie prin influența celor necredincioși puterile lor au fost slăbite și progresul lor în vestirea mesajului împărăției a fost oprit—

¹² Tovarășa necredincioasă a lui Samson a dat Filistenilor, dușmanilor, lămurirea pe care și-a câștigat-o. În chip asemănător au trădat și în decursul periodului Ilie tovarășii necredincioși ai clasei robului credincios secrete dușmanului. „Oamenii din cetate au zis lui Samson în ziua a șaptea înainte de apusul soarelui. Ce este mai bulce de cât mierea, și ce este mai tare de cât leul? Și el le-a zis: Dacă n'ați fi arat cu juncana mea, nu mi-ați fi deslegat ghicitoarea”. — Judecătorii 14:18.

¹³ Fără îndoială Filistenii și-au zis triumfători și cu o bucurie răutăcioasă și vicleană: „Acum Izraeliții și servul lor ales al lui Dumnezeu trebuie să fie umiliți. Tot așa și către sfârșitul periodului Ilie „bătrânii” necredincioși cu deosebire, și și alții din clasa robului rău cari s'au lăsat puși sub tutelă de ierarhia romano-catolică, au dat în ascuns informațiuni Filistenilor moderni; și acești dușmani au cugetat cu bucurie răutăcioasă că ei țin acum întru câtva în ghiare pe clasa servului credincios al lui Iehova și acum trebuie să fie umiliți. Trădarea filistenei n'a adus niciun câștig Filistenilor și tot așa n'a adus niciun folos dușmanului nici lucrul trădător al servului rău din cursul periodului Ilie.

¹⁴ Samson a văzut că el a fost înșelat și trădat și de aceea a mers cu mânie dreaptă împotriva înșulătorilor numelui lui Dumnezeu și prigonitorilor poporului lui Dumnezeu: „Duhul Domnului a venit [cu putere; după traducerea engleză] peste el, și s'a pogorit la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le-a luat hainele și a dat hainele de schimb celor ce deslegaseră ghicitoarea. Era aprins de mânie și s'a suit în casa tatălui său”. — Judecătorii 14:19.

¹⁵ Samson s'a coborât la cetatea Ascalon care a fost una dintre cele cinci cetăți unite ale Filistenilor, cărui popor Iehova i-a permis să rămână în țara Palestina ca să pună prin ei pe Izraeliți la încercare. (Judecătorii 3:3; Iosua 13:3) Ascalon a fost un port din sudul Filisteei, și aceasta a însemnat că Samson a avut de făcut în acel timp o călătorie destul de lungă. El a mers acolo ca să-și câștige mijlocul pentru plățirea rămasăgului său pierdut, și acolo a ucis treizeci de bărbați și le-a luat hainele ca pradă a sa. Acesta n'a fost omor deoarece Samson a lucrat acolo sub conducerea lui Iehova pentru a pedepsi pe dușmanii lui Dumnezeu. Faptul că Dumnezeu nu zice nimic împotriva lui Samson în

darea aceasta de seamă dovedește că lucrarea sa a fost aprobată de Domnul. Filistenii s'au purtat cu poporul ales al lui Dumnezeu în mod înșelător și necinstit. Ei au „arat cu juncana” lui Samson și astfel și-au câștigat informațiune în mod înșelător.

¹⁶ În chip asemănător și-au câștigat și Filistenii din timpul modern informațiune cu privire la poporul ales al lui Dumnezeu prin înșelăciune și amăgire pentru a o întrebuiința apoi împotriva lor. Samson și-a plătit prinsoarea, însă prin aceasta nici el și nici alții din poporul lui Dumnezeu n'au sărăcit și nimeni dintre ei n'a suferit vreo pagubă, dar Filistenii dușmanii lui Dumnezeu au suferit pagubă pentru înșelăciunea lor practicală față de poporul lui Dumnezeu. Aceasta arată că Dumnezeu va răsplăti aceluia care asupresc pe poporul său și-l tratează cu viclenie răutăcioasă, și el va face lucrul acesta la timpul său fixat.

¹⁷ În cursul periodului Ilie au fost multe „cernerii” printre aceia cari au declarat a fi urmași ai lui Christos Isus și „Turnul de Veghere” a atras adevseori atențiunea asupra acestui lucru. Lucrul acesta a fost preumbrit prin aceea că Samson imediat după ce a plătit rămasăgul său a părăsit pe femeia sa și a mers la casa tatălui său în mânie dreaptă din pricina tratamentului pe care l-a primit din mâinile femeii sale și ale poporului ei. În același chip s'au despărțit cei credincioși în decursul periodului Ilie de cei falși și necredincioși cari prin influența „Filistenilor” au fost îndemnați să apuce o cale rea. Între Samson și femeia sa n'a avut loc nicio împăcare. Deși cei credincioși din cursul periodului Ilie au fost gata să primească din nou pe cei căzuți în caz că se vor căi și vor arăta interes adevărat pentru cauza Domnului, totuși n'a avut loc o împăcare și o unire din nou în lucrul Domnului.

¹⁸ Femeia lui Samson a fost dată altuia: „Nevastă-sa a fost dată unuia din tovarășii lui, cu care era prieten el”. (Judecătorii 14:20) În același chip accia cari în decursul periodului Ilie au devenit necredincioși, s'au întors la organizațiunea lui Satan și s'au unit cu ea. N'a fost vina lui Samson că femeia sa a fost despărțită de el, și ea nici n'a fost dată altuia cu știința sa și nici n'a consimțit la aceasta. Să se țină în minte că Iehova a condus drama profetică și a făcut să se însemneze lucrurile cari se vor întâmpla în viitor, și astfel ea s'a desfășurat după plăcerea sa întru împlinirea scopului său.

¹⁹ Samson a primit apoi o altă ocaziune mai mare să se răzbune asupra Filistenilor, dușmanii lui Dumnezeu și ai poporului său. În decursul periodului Ilie, Diavolului i-a reușit să scoată pe mulți din „adevărul prezent” de atunci; ei s'au purtat în mod trădător față de frații lor și au căzut ușor victime uneltirilor instrumentelor lui Satan din jurul lor. Cei căzuți s'au întors la organizațiunea lui Satan; ei au fost reprezentați prin femeia lui Samson care a fost dată de tatăl ei unui altuia, și ei au rămas în lagărul „Filistenilor”. Iehova a pregătit acum scena pentru o nouă expresiune a răzbnării sale asupra dușmanilor săi. El a condus pe actorii din drama profetică în astfel de mod încât ei au preumbrit cum va pedepsi pe accia cari vor trata cu viclenie pe poporul său în decursul periodului Ilie. Fiind

Samson pur și simplu numai un actor în această dramă, el nu poate fi judecat disprețuitor din pricina modului său de purtare. Iehova și-a pus spiritul peste Samson, și el și-a pus spiritul de asemena și peste urmașii credincioși ai lui Christos Isus cari au făcut serviciul său în decursul perioadei Ilie și cari au continuat cu zel îndeplinirea însărcinării lor. Zelul și devotamentul acelor credincioși în decursul acelei perioade au adus adeseori pe Filistenii moderni în mare încurcătură și necaz, și Iehova s'a servit de credincioșii săi tocmai în acest scop. Răzbunarea lui Dumnezeu exprimată împotriva Filistenilor prin Samson a preumbrit executarea răzbunării sale asupra Filistenilor timpului prezent cari au urzit o conspirațiune să facă rău urmașilor credincioși ai lui Christos Isus cari au vestit tot mereu prezența Domnului și apropierea împărăției sale. Dacă darea de seamă arată că Samson a fost sprijinit de Dumnezeu, nu dovedește oare aceasta că Samson a reprezentat un popor cu inima curată care primește harul sprijinitor al lui Dumnezeu? ³

(Urmează)

Intrebări pentru studiu

- Alin. 23—28. Arată împlinirea versetului 7 precum și a versetelor 8 și 9.
- Alin. 29—32. Arată motivul pentru procedarea raportată în versetul 10. Fă acelaș lucru cu versetul 11, 12 și 13.
- Alin. 33—36. Arată cu ajutorul faptelor și scripturilor competente ce potrivită este ghicitoarea (versetul 14) ca lablou profetic. Ce s'a ilustrat prin incapacitatea Filistenilor de a deslega ghicitoarea?
- Alin. 37—40. Descrie situația anunțată dinainte în versetul 15; fă acelaș lucru cu privire la versetul 16.
- Alin. 41—47. Arată că tactica întrebuițată de femeia lui Samson și rezultatul ei ilustrează în mod potrivit purtarea unei anumite clase din zilele din urmă precum și rezultatul căii sale greșite.
- Alin. 48. 49. Explică a) dacă „nevasta lui Samson” a fost dată unuia din tovarășii lui”; b) dacă Samson a lucrat drept în chestiunea care este raportată în versetul 19. Explică ce s'a preumbrit prin aceea.

(W. T. din 15 Noembrie 1935)

SUSȚINEREA SERVULUI SĂU

(SAMSON. PARTEA III-A)

„Dumnezeu a despical crăpătura stâncii din Lehi, și a ieșit apă din ea. Samson a băut, duhul i s'a întremat, și s'a înviorat. De aceea s'a numit izvorul acela En-Hucore (Izvorul celui ce strigă); el este și astăzi la Lehi”. — Judecătorii 15:19.

IEHOVA susține pe servul său care-i este credincios și devotat. Toți oamenii sunt slabi în sine din pricina păcatului ereditar; când însă un om devine un serv al lui Dumnezeu și după aceea continuă cu inimă curată să rămână devotat în mod credincios lui Dumnezeu, atunci poate fi sigur că în timpul critic va fi susținut. „Căci Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întregă a lui”. (2 Cronici 16:9) Aceasta este regula fixă și neschimbătoare a lui Iehova. Inima omului reprezintă motivul și devotamentul său. Dacă cineva este consacrat cu totul lui Dumnezeu și motivul său față de Dumnezeu este curat și drept, atunci în timpurile de necaz va avea de sigur parte de harul sprijinitor al lui Dumnezeu. Fiecare face greșeli și nimeni nu poate face dela sine însuși ceva perfect. Dacă cineva este conștient de slăbiciunea sa și și aruncă apoi sarcina asupra Domnului, apreciind pe deplin că țaria sa trebuie să vină dela Iehova, și prin mila lui Dumnezeu se decide să rămână credincios și să și îndeplinească cu sârguință legământul, și dacă motivul care-l îndeamnă la aceasta este dezinteresare, atunci poate avea încredere în aceea că Dumnezeu îl va sprijini. „Aruncă-ți sarcina asupra Domnului, și el te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se cлатine cel neprihănit”. — Psalm 55:22.

² O inimă curată nu înseamnă numai că cineva are intențiuni bune; el nu-i permis să fie mânat la modul său de a lucra de o dorință după câștig egoist, ci de străduința de a face voința lui Dumnezeu.

Atunci are o inimă curată, și este scris: „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!” (Matei 5:8) Cineva este un serv al lui Iehova dacă-l servește și dacă face lucrul acesta în mod dezinteresat sau cu inimă curată. (Romani 6:16) Servii lui Dumnezeu au fost în general judecați în mod fals de cei mai mulți oameni, deoarece oamenii se uită la lucruri pe cari le poate vedea ochiul natural. Dumnezeu însă cunoaște inima sau motivul serviciilor săi, și el îi judecă drept. (Ioan 7:24) Comentatorii au făcut o critică aspră lui Samson și ei au făcut aceasta fără motiv sau îndreptățire. Critica lor însă n'a schimbat întru nimic lucrul.

³ Samson a fost un serv al lui Dumnezeu și nimeni nu este autorizat să judece pe servul său. „Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuș, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea”. (Romani 14:4) Așa a susținut Dumnezeu și pe Samson ca să îndeplinească voința sa, și după aceea a făcut să se scrie aprobarea sa cu privire la Samson. (Evrei 11:32) Aceasta dovedește că Samson a lucrat sub conducerea lui Dumnezeu și a reprezentat pe o clasă de servitori credincioși ai lui Dumnezeu cari vor fi pe pământ la sfârșitul lumii.

⁴ Instrăinarea lui Samson de femeia s'a trebuit ca să fie cunoscută în general printre Filistenii, căci altfel Samson ar fi vizitat-o în chipul obișnuit. „După câțva timp, pe vremea seceratului grâului, Samson s'a dus să și vadă nevasta, și i-a dus un

ied. El a zis: Vreau să intru la nevastă-mea în odaia ei". — Judecătorii 15:1.

⁵ El a așteptat timpul rânduit al lui Dumnezeu înainte de a se cobori din nou la Timna. Aceasta s'a făcut la un timp potrivit pentru a păgubi pe Filistenii, și anume prin nimicirea recoltei lor. Samson și-a luat pe filisteană de femeie tocmai în acest scop original: „căci Samson căuta un prilej de ceartă din partea Filistenilor. În vremea aceea Filistenii stăpâneau peste Israel". (Judecătorii 11:1) Neamurile sale naturale din Israel nu s'au adunat ca să-l sprijinească deoarece ele n'au recunoscut pe Samson ca pe cel ales al Domnului care a trebuit să înceapă să libereze pe Israel. Samson a trebuit să meargă singur și a reprezentat în această parte a dramei pe clasa servului credincios. Neamurile sale însă reprezintă pe ceata neglijentă și necredincioasă, cari susțin a fi servii lui Dumnezeu dar cari se tem de oameni. Iehova nu s'a amestecat când femeia care a fost logodită cu Samson a fost dată altuia, ceeace Dumnezeu ar fi făcut fără îndoială dacă logodnica ar fi fost o roabă a Domnului. — Genesa 20:1—18.

⁶ A fost după cât se pare voința lui Dumnezeu ca Samson servul său să umilească acum mai departe pe Filistenii. „Dar tatăl nevestei nu i-a îngăduit să intre. Am crezut că o urăști, a zis el, și am dat-o tovarășului tău. Nu este soru-sa cea tânără mai frumoasă ca ea? Ia-o dar în locul ei". (Judecătorii 15:2) Tatăl femeii a zis lui Samson: „Am crezut că o urăști", și după aceea a oferit lui Samson de femeie pe fata sa cea mai tânără. Noi trebuie să ne aducem aminte că Samson n'a fost nicidecum în căutarea unei femei, ci a căutat o ocaziune să pedepsească pe cei ce-au ocărit pe Dumnezeu. Aceasta dovedește că Dumnezeu nu alege nicio persoană de serv care arată a fi atât de bună încât toți ceilalți se simt obligați să zică: „Uitați-vă ce om bun". Ceeace-i place însă Domnului Dumnezeu este un serv care urmează în mod credincios poruncile sale și-și păzește în tot timpul neprihănirea. Când Diavolul vede pe cineva care face în mod credincios serviciul lui Dumnezeu, atunci se poate aștepta sigur că Diavolul va scorni ceva minciună scandaloasă împotriva acestui om ca să deie altor oameni pretext de a zice: „Dumnezeu de bună seamă nu va întrebuița pe niciun om de felul acesta care este acuzat de astfel de lucruri; aceasta dovedește că el nu este un serv al lui Dumnezeu". Să ne cugetăm însă la aceea că Dumnezeu judecă pe servii săi, și de aceea servul nici nu trebuie să-și bată capul cu sentința de condamnare a creaturilor imperfecte. Cine caută să placă oamenilor este o uriciune în ochii lui Dumnezeu. Cine caută însă în mod zelos să placă lui Iehova și primește aprobarea sa este servul credincios al Celui Prea Înalt.

⁷ După ce Samson s'a hotărât pentru calea pe care a trebuit să o urmeze, a știut prea bine că Filistenii îl vor ținea vinovat, însă el a știut și aceea că el nu va fi vinovat deoarece el a îndeplinit numai voința lui Dumnezeu: „Samson le-a zis: De data aceea nu voi fi vinovat față de Filistenii, dacă le voi face rău". — Judecătorii 15:3.

⁸ Samson a fost însărcinat să aducă nenorocire

sau rău distrugător peste Filistenii, și de aceea a fost fără vină în ceea ce le-a făcut. În același chip în decursul periodului Ilie al lucrului făcut de servii lui Dumnezeu, acești servi au fost întrebuițați să aducă rău asupra Filistenilor moderni prin vestirea adevărului, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri. Mânuirea acestei săbii „înțepă susceptibilitatea religioasă" a societății de fățarnici și „le pustiește locul de pășune". — Ezechiel 34:1—8; Ieremia 25:31—38.

⁹ Vestirea mesajului adevărului a pedepsit adevărații pe Filistenii moderni. Cu ocazia împlinirii acestui lucru servii lui Dumnezeu stau fără vină înaintea sa, întocmai după cum n'a avut vină nici Samson: „Samson a plecat. A prins trei sute de vulpi (alt trad.: șacali), și a luat niște făclii; apoi a legat vulpile coadă de coadă, și a pus câte o făclie între cele două cozi, la mijloc". — Judecătorii 15:4.

¹⁰ Șacalii (un fel de câni sălbatici din Orient) cari trăiesc în aceea țară umblă în cete, nu însă vulpile. Nimic nu arată în darea de seamă că Samson ar fi avut ajutor omenesc când a prins șacali și le-a legat cozile, și de aceea este vădit că cu ocazia împlinirii acestui lucru mare a avut ajutorul necesar de la Domnul. Ceeace a făcut Samson n'a fost nicidecum o ștergărie sau o năsbuție răutăcioasă ci o faptă bărbătească bine cugetată și adusă la îndeplinire împotriva pângăritorilor numelui lui Dumnezeu și apăsătorilor poporului său. Aceasta a fost un plan bine pus la punct pentru pedepsirea acelor dușmani. Samson a reprezentat aici împedec pe servii credincioși ai lui Dumnezeu din decursul periodului Ilie al lucrării sale. Faptul că a trebuit să întrebuițeze șacali pentru a realiza scopul propus arată că niciunul dintre frații săi nu i-a fost de ajutor la pedepsirea Filistenilor. În chip asemănător vedem că tot așa niciunul dintre slăbănogii cu mască de evlavioși ai periodului Ilie n'a dat ajutor celor credincioși, ci mai bine s'a purtat mereu ca niște ameliți de sentimentalism, mofturoși și inofensivi. Astfel de slăbănogi au zis în acel timp: „Noi ar trebui să cruțăm pe preoțime și să nu o facem de batjocură și să nu amintim nici slăbiciunile ei, ci noi ar trebui să vorbim mai mult despre iubire". Cum ar putea fi cineva un serv credincios al lui Dumnezeu și în același timp să vorbească în mod evlavios și sentimental despre ceea ce s'a înțeles atunci sub „iubire"? Iubire față de Dumnezeu înseamnă a asculta poruncile sale cu bucurie. (1 Ioan 5:3; Ioan 14:15) Acei servi presupuși ai lui Dumnezeu din periodul Ilie cari au lucrat după bunul lor plac ca să evite ocară, n'au fost mânați de iubire, prin urmare n'au fost cu inimi curate. Cine are o inimă curată se va strădui în mod silitor să facă voința lui Dumnezeu așa cum a poruncit el fără să fie seama de ceea ce eugelă sau zic creaturile; și unor astfel de credincioși le arată Dumnezeu în timpuri de necaz tăria sa.

¹¹ Când Samson a avut ceata sa de șacali gata de plecare, a aprins făcliile dintre cozile lor și le-a dat drumul; ei au luat-o la fugă prin grâne și grădine de măslini aducând pustiere în tot locul pe unde au ajuns: „A aprins făcliile, a dat drumul

vulpilor în grânele Filistenilor, și a aprins astfel atât stogurile de snopi, cât și grâul care era în picioare, ba încă și grădinile de măslini". (Judecătorii 15:5) Numirea „grâne” a cuprins grâu, orz, secară, meiu, ovăs și semințe asemănătoare. O ceată de sacali ca purtători a 150 de făclii fugind în toate direcțiunile prin holde și grădini de măslini, a trebuit să facă o mare devastare, și focul s'a răspândit cu iușeala vântului încât Filistenii nu l-au putut stăvili până când focul a mistuit totul și a încetat de a arde. Fapta aceasta a trebuit să aducă bine înțeles o foame peste Filistenii. Grânele lor au fost în acest timp fără îndoială coapte și trebuie c'au ars ușor, și Filistenii n'au putut face nimic decât să privească neputincioși ruina lor.

¹² Lucrul Ilie al servilor credincioși ai lui Dumnezeu a fost de asemenea stricăcios Filistenilor moderni. Un mare număr de tractate, broșuri și cărți au fost răspândite printre oamenii bisericoși ai „creștinismului organizat”. Rezultatul a fost că acest mesaj de adevăruri de foc a mistuit proviziunea de hrană a clerului, pe care preoșimea a ținut-o ca hrană pentru popor și din care au rezultat și veniturile sale. Periodul Ilie al lucrului a făcut pe cler bolnav, și de multe ori a fost auzit văietându-se: „Acești mileniști ne pustiesc bisericile!” Fapt este că Dumnezeu i-a întrebuițat într'adevăr la pustiirea locului de pășune al păzitorilor fărnici ai turmei.

¹³ Filistenii au fost îngrozitor de întărâtați din pricina acestei nenorociri și au clocotit de mânie pentru ceea ce li s'a făcut. Ei s'au strâns laolaltă și s'au întrecut unul pe altul: „Filistenii au zis: Cine a făcut lucrul acesta? Li s'a răspuns: Samson, ginerele Timneanului, pentru că acesta i-a luat nevasta și a dat-o tovarășului lui. Și Filistenii s'au-suit, și au ars-o cu foc pe ea și pe tatăl ei”. — Judecătorii 15:6.

¹⁴ Altceva le-a dat informațiune, deoarece textul spune: „Li s'a răspuns”. Cine a dat răspunsul? Evident Izraeliții slăbănogi și necredincioși cari au fost înțeleși cu Filistenii și au preumbrit pe acei necredincioși ai periodului Ilie cari mai târziu au format ceata „servului rău”. Aci se arată dealtfel și soarta de care va avea parte „servul rău”, clasa trădătoare. Ceea ce a venit peste femeia trădătoare care a fost logodită cu Samson este un tablou ce reprezintă soarta care va lovi pe „robul rău”.

¹⁵ Samson n'a părut întărâtat din pricina că Filistenii au ars pe femeia sa trădătoare. Nici măcar aceasta n'a fost de ajuns. El însă a fost însărcinat să pedepsească pe Filistenii, și el n'a voit să se odihnească în executarea acestui lucru până ce nu va fi făcut ce i-a poruncit Dumnezeu: „Samson le-a zis: Așa faceți? Nu voi înceta decât după ce-mi voi răzbuna pe voi [după Biblia engleză: Deși ați făcut lucrul acesta, totuși mă voi răzbuna pe voi și după aceea voi înceta]”. — Judecătorii 15:7.

¹⁶ Cuvintele lui Samson arată după cât se pare că Filistenii au lucrat drept răzbunându-l prin arderea femeii și a tatălui ei; deoarece a zis: „Deși ați făcut lucrul acesta, totuși mă voi răzbuna pe voi și după aceea voi înceta” (după Biblia engleză). Ca nazareu Samson a trebuit să-și țină legământul cu Dumnezeu, și el n'a putut face lucrul acesta decât împlinindu-și însărcinarea pe care i-a dat-o

Dumnezeu. Cuvintele sale înseamnă că el numai atunci va înceta să facă pustiiri printre ei când Dumnezeu își va fi răzbunat pe deplin asupra lor și nu mai curând. Aceasta reprezintă că servii credincioși ai lui Dumnezeu vor continua până la sfârșit să împlinească porunca Domnului și nu vor înceta mai curând până când Dumnezeu le va porunci să înceteze. Cauza lui Iehova nu cunoaște neizbândă și exprimarea răzbunării sale trebuie să continue până când va fi exprimată pe deplin.

¹⁷ După cât se pare toți Filistenii din toată țara veniseră la Timna ca să execute pe femeia și pe tatăl ei care a încheiat învoiala de căsătorie cu Samson. Arderea acelu om și a fetei sale a dat lui Samson o ocazie să atace pe Filistenii, și așa s'a ajuns la o luptă adevărată: „Și el îi bătu la șold și la coapse cu ucidere mare; și se pogori, și locui în crăpătura stânci Etam”. (Judecătorii 15:8; trad. Dr. N. Nitzulescu) Câți Filistenii a ucis Samson în acea luptă nu este cunoscut, însă trebuie c'a fost un mare număr deoarece este spus c'a făcut o „ucidere mare” printre ei.

¹⁸ Nu trebuie conchis numaidecât că conflictul lui Samson cu Filistenii a preumbrit evenimente cari trebuie să se întâmple Filistenilor moderni în ordine cronologică; ci el a preumbrit mai multe înfrângerii ale Filistenilor din timpul modern, ale preoșilor organizațiunii lui Satan, în decursul periodului lucrului Ilie al adunării lui Dumnezeu. Prin conflictele pe cari le-a avut Samson cu Filistenii sunt preumbrile în mod potrivit și înfrângerile pe cari le-au suferit „Filistenii” după sfârșitul periodului Ilie și în decursul periodului Eliseu al adunării. După „uciderea mare” a Filistenilor, Samson s'a pogorit și a locuit în crăpătura stâncii Etam. Numele „Etam” înseamnă „locul păsărilor de pradă” ca Vulturul și șoimul. Samson a locuit mai cu plăcere acolo decât între frații săi; el a preferat să arate în felul acesta că el s'a încrezut pe deplin în Iehova Dumnezeu că-l va ocroti în loc să nădăjduiască în ajutorul și scutul fraților săi izraeliți cari au fost slăbănogi și necredincioși. În chip asemănător și servii credincioși ai lui Iehova au găsit adăpost și mângâiere în marea „Stâncă a Vecinicieii”, în Iehova, și nu la aceia cari au genunchi slabi și inimi necredincioase. (Isaia 26:4) Poporul lui Dumnezeu deși este înconjurat de organizațiunea bestială și răpitoare a găsit în marea Stâncă adăpost și ocrotire, scut și ajutor.

¹⁹ Cât timp a locuit Samson în stânca Etam nu este spus în mod hotărât, totuși trebuie c'a fost un timp oarecare înainte de fapta sa eroină următoare. Ținutul lui Iuda s'a mărginit în cel al lui Dan, și acum pentruca să se răzbune pentru uciderea pe care a făcut-o Samson între Filistenii, aceștia din urmă s'au înarmat ca să poarte războiu cu Iuda și cu alți Izraeliți cu cari au putut veni în atingere: „Atunci Filistenii au pornit, au tăbărit în Iuda, și s'au întins până la Lehi”. (Judecătorii 15:9) Adunarea Filistenilor înarmați de războiu într'o tabără și atacul apropiat asupra Izraeliților, a însemnat pentru Iudei o adevărată probă a credinței. Întrebarea a fost: Rezista-vor atacului Filistenilor, sau vor face un compromis cu ei ca să-și scape pielea? „Băr-

bații din Iuda au zis: Pentru ce y'ați suit împotriva noastră? Ei au răspuns: Ne-am suit să legăm pe Samson, ca să-i facem așa cum ne-a făcut el nouă". — Judecătorii 15:10.

²⁰ Cuvintele Iudeilor arată că ei au fost lași și au fost gata să facă un compromis. Ei au voit să expună pe Samson singur întregii vehemențe a luptei și să-l lese să sufere pedeapsă numai ca să-și scape viața lor. Filistenii au judecat ca potrivit să înainteze cu o armată întreagă împotriva lui Samson pe care și-a pus Dumnezeu puterea. Ei au eșuat probabil că vor putea atrage pe Samson în țara lui Iuda și acolo vor provoca pe Izraeliți la luptă și îl vor ucide atât pe ei cât și pe ceilalți. Până atunci dumnezeul lor Dagon n'a putut să scape din mâna lui Samson pe o ceată mică din războinicii lor și de aceea au voit să meargă acum împotriva lui cu o armată întreagă, ceea ce au și făcut. Dumnezeu Filistenilor Dagon n'a fost în nimic asemenea Dumnezeului lui Samson. „Căci stâncă lor [Dagon, idoliul Filistenilor] nu este ca Stâncă noastră [Iehova], vrăjmașii noștri înșiși sunt judecători în această pricină". — Deuteronomul 32:31.

²¹ Filistenii au voit acum să silească pe Iudei să le ajute la prinderea lui Samson sau dacă nu voiesc atunci vor fi atacați de Filistenii. Ce potrivit ilustrează lucrul acesta ceea ce s'a întâmplat la sfârșitul perioadei Ilie! Iudeii reprezintă în această parte a dramei ceata mare a celor necredincioși cari s'au unit cu Filistenii moderni ca să înainteze împotriva clasei celor credincioși și adevărați. Iudeii cari au trăit în zilele lui Samson încetaseră de a fi devotați lui Dumnezeu, și deveniseră nelegiuiți și necredincioși, și de aceea a fost dispus Iuda să facă un compromis. Ei au neglijat să fie seama de sfatul lui Iehova: „Ei sunt un neam care și-a pierdut bunul simț, și nu-i pricepere în ei. Dacă ar fi fost înțelepți, ar înțelege, și s'ar gândi la ce li se va întâmpla. Cum ar urmări unul singur [dintre dușmanii lor] o mie din ei, și cum ar pune doi [din dușmanii lor] pe fugă zece mii [de Izraeliți necredincioși], dacă nu i-ar fi vândut [pe cei necredincioși din pricina necredincioșiei lor] Stâncă [Iehova], dacă nu i-ar fi vândut Domnul?" — Deuteronomul 32:28-30.

²² În chip asemănător a adus Satan cam la începutul războiului mondial o încercare peste toți cari au încheiat un legământ de a servi pe Iehova. Satan și servitorii săi au încercat să nimicească pe poporul lui Dumnezeu, și s'au îngrijit de aceea ca marele războiu mondial să le deie ocazie pentru a-și aduce la îndeplinire scopul nelegiuit. În fiecare din națiunile „creștinătății" cari au fost încercate în acel războiu, preoțimea a fost dușmană poporului de legământ al lui Iehova, și cu deosebire a fost dușmănoasă împotriva acelor cari au slăvit să servească pe Dumnezeu prin vestirea împărăției sale. Filistenii moderni, preoții timpului războiului mondial, au căutat să ucidă pe poporul lui Dumnezeu. În fiecare țară s'au făcut străduințe pentru a sili pe servii credincioși ai lui Dumnezeu să ieie parte la războiu. În toate țările în cari legile de mobilizare au cuprins o dispozițiune deosebită cu privire la cei ce-au refuzat să facă serviciul militar „din motive de conștiință", clerul a știut să aranjeze

în astfel de chip lucrurile încât să fie numiți ca membrii în comisiunile de recrutare, și după ce au ajuns în aceste comisiuni și-au întrebuițat puterea și influența ca să nimicească pe servii credincioși ai lui Dumnezeu. Banda necredincioasă care mai târziu s'a dovedit ca clasa „servului rău" a lucrat în înțelegere cu Filistenii moderni. „Atunci trei mii de bărbați din Iuda s'au pogorit la crăpătura stâncii Etam, și au zis lui Samson: Nu știi că Filistenii stăpânesc peste noi? Ce ne-ai făcut deci? El le-a răspuns: Le-am făcut așa cum mi-au făcut și ei mie". — Judecătorii 15:11.

²³ Oastea Iudeilor a reprezentat pe Iudeii slăbănoși și necredincioși ai timpului modern, pe prelinșii servi ai lui Dumnezeu cari au încercat să îndemne pe cei credincioși să se supună voinței stăpânitorilor comerciali, politici și bisericăști și să calce în felul acesta legământul lor cu Dumnezeu. Cei necredincioși zic cam următoarele celor ce stau în mod statornic pe partea Domnului. Nu știți că „înaltele stăpâniri" sunt stăpânitorii de astăzi ai acestei lumi, și că noi trebuie să-i ascultăm? Pentru ce voți să ne băgați pe toți în greutăți și să ne primejduiți interesele prin aceea că stărușiți că este împotriva conștiințelor voastre de a merge în războiu? Doară aceste „înalte stăpâniri" sunt rânduite dela Dumnezeu. — Acestea au fost motivele pe cari obișnuiau să le spună referindu-se la Romani 13:1—3 ca sprijin pentru susținerile lor. Aceasta a fost ceata care a voit pace cu orice preț și a fost gata să facă un compromis, și care când nu i-a reușit să ademenască pe cei credincioși a intrat într-o conspirațiune trădătoare cu Filistenii de astăzi.

²⁴ După cum este raportat în versetul unsprezece, care a fost citat mai sus, cei trei mii de iudei au adus un argument asemănător lui Samson. După aceea Samson le-a răspuns: „Le-am făcut așa cum mi-au făcut și ei mie". Filistenii pângăriseră numele Dumnezeului lui Samson prin aceea că s'au împotrivit în mod nelegiuit poporului ales al lui Dumnezeu și l-au persecutat, și credinciosul Samson n'a voit să lase ca această hulă să treacă neluată în seamă. În chip asemănător a vorbit și clasa „servului credincios" clerului și fraților necredincioși și întregii „creștinătăți": Voi ați pângărit numele sfânt al lui Dumnezeu prin aceea că ați tratat pe poporul lui Dumnezeu în mod insultător, noi nu voim să facem niciun compromis cu voi și să ne inclinăm înaintea voastră, ci noi voim să ascultăm pe Dumnezeu și să facem ce ne-a poruncit.

²⁵ Când Iudeilor nu le-a reușit să câștige pe Samson de partea lor au încercat să pună mâna pe el prin legare: „Ei i-au zis: Noi ne-am pogorit să te legăm, ca să te dăm în mâinile Filistenilor. Samson le-a zis: Jurați-mi că nu mă veți omori". (Judecătorii 15:12) Iudeii au descoperit acolo egoismul lor extrem, și ce mult s'au temut de oameni în loc de Dumnezeu. Tot așa au descoperit și cei necredincioși în decursul perioadei Ilie al adunării ce extrem de egoiști au fost și ce tare s'au temut de oameni în loc să se teamă de Dumnezeu și să-l asculte pe el. Ei au voit să se ocrotească în felul acesta și să se păzească de pagubă. Ei n'au fost dispuși să se încreadă în Dumnezeu că-i va ocroti deoarece

au fost servitori necredincioși. Lui Samson nu i-a fost frică că nu și-ar putea apăra viața dinaintea fraților săi necredincioși, ci el a știut că n'a fost însărcinat să se apuce cu neamurile lui într-o luptă pe viață și moarte. De aceea i-a rugat să jure că nu se vor năpusti asupra lui ca să lupte cu el. El ar fi putut ucide fără îndocală pe toți cei trei mii de Iudei, însă aceasta n'a fost lupta sa.

²⁶ Vorbitorul celor trei mii s'a apropiat de Samson și i-a descoperit scopul lor: „Ei i-au răspuns: Nu; vrem numai să te legăm și să te dăm în mâinile lor, dar nu te vom omori. Și l-au legat cu două funii noi, și l-au scos din stâncă”. (Judecătorii 15:13) Acei Izraeliți au voit prin urmare să predeie pe Samson, pe servul credincios al lui Dumnezeu, fără să le pese ce pedeapsă va suferi, sperând că în felul acesta vor putea evita un războiu. Din aceleași motive egoiste au voit și în decursul periodului Ilie mulți dintre cei slăbănogi și necredincioși să predeie mai bine pe frații lor în mâinile Filistenilor de astăzi. Unii dintre oamenii acelei cete necredincioase cari au pretins a fi servi ai lui Dumnezeu au mers la cei lumești, adică la presupusele „înalte stăpâniri” și le-au zis cam următoarele: Noi suntem de acord să facem ceea ce cer legile voastre; numai ceilalți tovarăși (arătând la clasa servului credincios) sunt aceia cari se arată ca potrivnicii voștri și noi suntem gata să vi-i dăm în mână. Așa au făcut cunoscut dușmanului cine au fost a cei statornici și i-au dat posibilitatea să prindă pe acești credincioși. Ei au făcut un compromis cu dușmanii întocmai după cum Iuda s'a alăturat complotului împotriva lui Christos Isus. Regula lui Dumnezeu cu privire la unii ca aceștia a fost explicată de Isus în cuvintele următoare: „N'ai avea nicio putere asupra mea, i-a răspuns Isus, dacă nu și-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine mă dă în mâinile tale, are un mai mare păcat”. (Ioan 19:11) Nu-i de mirare așa dar că Domnul zice astorfel de necredincioși că partea lor va fi cu „cei fățarnici”, adică cu Filistenii timpului prezent. — Matei 24:51.

²⁷ Slăbănogii de Izraeliți au legat pe Samson cu funii tari, l-au scos din stâncă Etam și l-au dus la Lehi: „Când a ajuns la Lehi, Filistenii au început să strige de bucurie înaintea lui. Atunci duhul Domnului a venit peste el. Funiile pe cari le avea la brațe s'au făcut ca niște fire de in ars în foc, și legăturile i-au căzut de pe mâni”. — Judecătorii 15:14.

²⁸ Fără îndocală a fost un chiol de bucurie tare pe care l-a scos acolo oștirea de Filistenii când au văzut pe Samson cum era adus la ei după cât se părea legat fedeleș. Dușmanii fac totdeauna o gălăgie mare când cugetă că au pe servitorii credincioși ai lui Dumnezeu în puterea lor. Izbucnirea războiului mondial a deschis ușa pentru adoptarea anumitor legi de mobilizare. Acestea au dat dușmanilor mijlocul în mână de a lega pe cei credincioși, și cei necredincioși cari au lucrat mână în mână cu Filistenii moderni sau cu preoții, au chiuit de bucurie și și-au bătut reciproc pe umeri când au văzut pe bărbații credincioși cari au stat pentru Domnul băgați în lagăre militare sau de concentrare sau aruncați în temniță.

²⁹ Samson s'a aflat acum într-o criză decizivă. In-

trebarea a fost dacă Dumnezeu va ajuta pe servul său credincios. Dacă da, atunci faptul acesta va fi dovadă că Samson s'a bucurat de aprobarea lui Dumnezeu. Atunci Iehova a făcut ca spiritul său să vie cu putere peste Samson și funiile cu cari a fost legat au căzut de pe mâinile sale. Repede a cautat Samson o armă pregătită de Dumnezeu pentru el, și atunci a văzut falca unui măgar mort de curând. „El a găsit o falcă de măgar neuscată încă, a întins mâna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de oameni”. — Judecătorii 15:15.

³⁰ Prin aceea că Iehova a permis lui Samson să întrebuințeze o falcă de măgar, Dumnezeu a arătat că salvarea servului său credincios n'a fost realizată prin arc, lance, sabie, cal sau printr'un alt mijloc de războiu inventat de om, ci prin spiritul sau puterea invizibilă a Celui Atotputernic. „Nu de puterea calului se bucură El, nu-și găsește plăcerea în picioarele omului”. (Psalm 147:10) „Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primește”. (Psalm 27:10) „Căci nu în arcul meu mă încred, nu sabia mea mă va scăpa”. (Psalm 44:6) Samson și-a pus încrederea în Iehova și Iehova a ajutat pe servul său. Așa a susținut Dumnezeu și pe aceia cari în decursul periodului Ilie s'au încrezut în Iehova Dumnezeu și nu s'au temut de oameni, ci au rămas credincioși lui Iehova.

³¹ Măgarul este un animal care n'a fost întrebuințat în luptă. Numai o minune a lui Dumnezeu a putut face atât de tare acea falcă de măgar încât nu s'a rupt în bucăți când au fost zdrobite capetele celor o mie de oameni. În timp ce Samson a făcut acel lucru în numele lui Iehova, cei trei mii de Iudei au privit la el stând inactivi și nu i-au sărit în ajutor. Samson, servul credincios a luptat singur în ceea ce privește ajutorul omenesc, însă el a luptat în puterea Domnului. Așa a fost și în zilele lucrului Ilie al adunării o ceta credincioasă, zeloasă și fără frică de bărbați și femei cari au făcut lucrul cu răbdare în timp ce mulți alții au stat laoparte și au refuzat să facă ceva spre onoarea lui Iehova. Cei cari au servit într'adevăr în continuu pe Iehova s'au compus din unii ca aceia cari întocmai ca măgarul au fost pașnici, smeriți și ascultători, și ei și-au întrebuințat făcile pentru a vorbi în numele lui Iehova și a lui Christos sau pentru a face lucrul mărturiei și ei au continuat lucrul de a lovi pe Filistenii moderni cu Cuvântul lui Dumnezeu. Lupta a mers mai departe și cei drepți au ridicat steagul Domnului.

³² Imediat după uciderea Filistenilor cu falca de măgar, Samson a cântat un cântec de biruință spre mărirea lui Iehova: „Și Samson a zis: Cu o falcă de măgar, o grămadă, două grămezi [grămadă peste grămadă; după Biblia engleză]; cu o falcă de măgar, am ucis o mie de oameni”. (Judecătorii 15:16) În acest cântec sau în această declarațiune nu s'a fălit cu puterea sa proprie ci a dat slava lui Iehova Dumnezeu care l-a sprijinit în acea criză grozavă. Samson n'a păstrat falca de măgar și n'a atârnat-o în cortul său ca relievie sau moaște pentru închinare sau admirațiune plină de venerațiune după cum le place unor anumiți oameni să facă și asemănător altora cari în decursul periodului Ilie au obișnuit să arate cu mândrie la câștigurile lor morale. El s'a încrezut

în Dumnezeu și nu în instrumentul pe care l-a ținut în mână. După ce acest instrument și-a îndeplinit scopul n'a mai avut nicio întrebuințare pentru el. „După ce a isprăvit de vorbit, a aruncat falca din mână. Și locul acela s'a numit Ramat-Lehi”. — Judecătorii 15:17.

³³ Samson a dat locului unde a avut loc măcelul un nume potrivit. Cuvântul „Lehi” înseamnă „o falcă”, și locul a fost numit de Samson în felul acesta după ce a ucis pe Filistenii cari se suiseră împotriva lui. Samson a numit locul „Ramat-Lehi” ceeace înseamnă „Ridicarea fălcii, adică că el a întrebuințat-o atunci și acolo prinuciderea dușmanilor săi spre justificarea numelui lui Iehova. În felul acesta a pus locului biruinței o aducere aminte spre justificarea lui Iehova, și aceasta arată că servii credincioși fac bine când dau lui Dumnezeu onoarea pentru mila și puterea sa susținătoare și dacă nu onorează niciodată pe oameni.

³⁴ Acea luptă în care au căzut o mică de Filistenii înaintea lui Samson, a fost pentru Samson o mare probă de foc, și când s'a isprăvit a fost aproape istovit de puteri, și el a avut o sete arzătoare după apă proaspătă. „Fiindu-i foarte sete, a strigat către Domnul, și a zis: Tu ai îngăduit, prin mâna robului tău, această mare izbăvire; și acum să mor de sete, și să cad în mâinile celor netăiați împrejur?” — Judecătorii 15:18.

³⁵ Tocmai atunci a fost anotimpul cel mai arzător și Samson a luptat fără să se oprească și să-și potolească setea chiar și dacă ar fi fost ceva în apropiere cu ce și-ar fi putut potoli setea. El n'a luat biruința pentru sine ci a dat toată slava lui Iehova; Samson s'a mărturisit el însuși ca serv al lui Dumnezeu și a strigat apoi plin de încredere la Domnul după ajutor ca să nu moară. Aceasta arată că el a ținut în minte faptul că el a alărnat cu totul de Iehova și că biruința pe care a câștigat-o de curând a fost victoria lui Dumnezeu și nu triumful său propriu. Alitudinea lui Samson în această situațiune accentuează cu putere că el a fost un om al credinței și că Dumnezeu din pricina credinței și credincioșiei sale l-a pus pe lista celor aprobați. (Evrei 11:32) I-a fost clar că deși a pus pe Filistenii pe fugă și a ucis pe o mică de din ei, va cădea acum în mâinile hordei celor netăiați împrejur deoarece a fost aproape sleit de puteri. El a știut că în acest caz mulțimea netăiată împrejur a Filistenilor va ocări pe Dumnezeul lui Samson și vor pângări și mai mult numele său și vor zice: „Dumnezeul său nu l-a putut scăpa să nu moară de sete în regiunea sălbatecă unde a găsit falca de măgar neuscată”. Din acest motiv s'a rugat Samson lui Dumnezeu să-i trimită apă împăspătătoare ca să poată trăi și lupta mai departe. Prin aceasta a reprezentat pe credincioșii periodului Ilie al lucrului cari de multe ori s'au aflat în greutăți în cari au avut lipsă de înviore și ajutor ca să fie ținți în viață și să poată continua să deie mărturie pentru numele și slava lui Iehova și a Regelui său. Credincioșia și stăruința lui Samson este pusă înaintea urmașilor credincioși ai lui Christos ca pildă, și ei sunt îndemnați să lucreze în chip asemănător. (Evrei 12:1) Lăsa-va acum Iehova pe

servul său să moară de sete în pustie? Nu, deoarece Dumnezeu susține totdeauna pe aceia cari îi sunt credincioși și devotați. Samson se afla în Lehi, în locul din apropierea fălcii de măgar, și acolo a voit Dumnezeu să-l învieze și să-l susțină și să-i permită să trăiască mai departe. „Dumnezeu a despiciat crăpătura stâncii din Lehi [falcă], și a ieșit apă din ea. Samson a băut, duhul i s'a întremat, și s'a înviorat. De aceea s'a numit izvorul acela En-Hacore (Izvorul celui ce strigă); el este și astăzi la Lehi”. — Judecătorii 15:19.

³⁶ Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu ar fi scos apă din falca lui Samson sau din falca de măgar aruncată, ci a făcut să izvorească apă dintr'un loc al acelei țări pe care Samson l-a numit Lehi „Falcă” sau Ramat-Lehi, aceasta înseamnă locul ridicării unui instrument spre justificarea numelui lui Iehova. Că Dumnezeu printr'un cutremur de pământ sau printr'o despicare simplă a pământului a făcut să țâșnească apă, nu este spus. E de ajuns de a ști că Iehova Dumnezeu a înviorat acolo pe servul său credincios și l-a ținut în viață. Fără îndoială că Dumnezeu s'a referit la toți credincioșii de felul acesta cari se încred în el în toate împrejurările, când a pus pe profetul său Isaia să scrie: „Cei nenorociți și cei lipsiți caută apă, și nu este; li se usucă limba de sete. Eu, Domnul, îi voi asculta; Eu, Dumnezeul lui Israel, nu-i voi părăsi. Voiu face să izvorească râuri pe dealuri, și izvoare în mijlocul văilor; voiu preface pustia în iaz, și pământul uscat în șivoaie de ape”. (Isaia 41:17, 18) Tabloul profetic de aci preumbrește în mod clar că clasa credincioasă a lui Dumnezeu se poate lăsa în nădejdea lui Iehova plină de încredere că o va susține în orice timp de strâmtorare și că nu va părăsi niciodată pe aceia cari continuă în mod credincios să-și împlinească legământul lor de a face voința sa.

³⁷ După ce Samson s'a împăspătat din apa delicioasă pe care i-a dat-o Domnul, s'a înviorat și a fost cu voie bună. Așa a fost și în decursul periodului Ilie, când lupta a pus pe cei credincioși la o probă aspră și ei au slăbit și s'au istovit și s'au obosit, și când au dorit cu înfocare o asigurare învioratoare dela Domnul, le-a dat-o; apoi și-au continuat lucrul și au făcut cu puterea lor tot ce-au găsit mâinile lor de făcut și au continuat să se bucure. Aceasta este în armonie perfectă cu făgăduința lui Dumnezeu față de credincioșii săi. (Isaia 40:29—31) Ce face Dumnezeu unuia dintre servii săi credincioși, face în chip asemănător tuturor cari îi sunt credincioși.

³⁸ După ce Samson s'a înviorat, a numit locul ca expresiune a mulțumirii sale „En-Hacore” sau „Izvorul celui ce strigă”, „el este și astăzi la Lehi”, acesta este izvorul de apă care i-a fost dăruit când a strigat la Domnul. Acel loc a fost numit așa până în ziua scrierii dării divine a cărții Judecătorilor. Acest izvor neconținut de apă pe care Dumnezeu l-a făcut să țâșnească din pricina numelui său, a fost un monument al puterii și credincioșiei sale acelor cari l-au invocat și l-au slujit în spirit și în adevăr. Ce potrivit este „Turnul de veghere” („Vestitorul”) și scrierile sale înrudite ca mijloc sau canal pentru a transmite serviciilor lui Dumnezeu adevăruri învioră-

toare! El este instrumentul hotărît pentru aceasta de Dumnezeu și nu de oameni. Așa a fost întrebuițat „Turnul de Veghere” și în decursul periodului Ilie al acunării să aducă poporului credincios al lui Dumnezeu adevăruri înviorătoare ale vieții. Până în ziua de astăzi a întrebuițat Dumnezeu în mila sa mai departe scrierile „Turnului de Veghere” ca să țâșnească apa înviorătoare a adevărului pe care-l întrebuițează la susținerea poporului său credincios. Servilor credincioși ai Domnului li s'a dat garanție deplină că Dumnezeu care a făgăduit să-i susțină, își va ținea făgăduința în mod credincios, și de aceea pot cânta când merg la lucru plini de încredere: „Deschideți porțile, ca să intre neamul cel neprihănit și credincios. Pe cel cu mintea așintită spre tine îl vei ținea într'o pace desăvârșită; da, pacea, căci se încrede în tine. Incredeti-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stânca veacurilor”. — Isaia 26, 2—4.

³⁹ Samson, a început să libereze pe Israel de Filistenii netăiați împrejur, și el a continuat să judece pe Israel: „Samson a fost douăzeci de ani judecător în Israel, pe vremea Filistenilor”. (Judecătorii 13:20) Serviciul continuu al lui Samson ca judecător al lui Israel este o mărturie tăcută a credinței sale și a credincioșiei sale ca servitor al lui Iehova, și aceasta este o altă dovadă că a reprezentat pe poporul credincios al lui Dumnezeu și este dat ca exemplu demn de a fi imitat credincioșilor cari s'au apucat să servească pe Dumnezeu.—Evrei 11:32, 12:1.

Gaza

⁴⁰ După aceea Samson a fost trimis de Iehova la Gaza. Darea de seamă nu declară lucrul acesta în mod hotărît, însă trebuie să ne cugetăm la aceea că Samson ca servul lui Iehova a jucat rolul său sub conducerea celui Prea Înalt: „Samson a plecat la Gaza, acolo a văzut o curvă, și a intrat la ea”. (Judecătorii 16:1) Numele „Gaza” înseamnă „tare”, „întărit”. Numele este de asemenea și substantivul de gen feminin pentru „capră”, și după cum arată istoria următoare, numele a fost foarte potrivit. Gaza a fost o cetate veche și este amintită încă și în Geneza 10:19. Ea a fost una dintre cele cinci cetăți principale ale ligei Filistenilor. (Iosua 13:3) Deși cetatea era situată la o îndepărtare oarecare de mare, a avut totuși un port la mare, și s'a ocupat cu comerț maritim. Locuitorii din Gaza au practicat religiunea Diavolului și Dagon dumnezeul pește a fost divinitatea lor. Zidurile lor de apărare cu cari era înconjurată cetatea au fost privite în acel timp ca foarte tari. Ea a fost cetatea cheie a Palestinei și a fost situată la graniță în sud. Ea a fost de asemenea și cheia sau calea de intrare în Egipt dinspre nord. S'a dovedit în mod definitiv că Filistenii au fost Caftoriții cari au emigrat din Egipt și cari cu ocazia năvălirii lor au alungat pe locuitorii de mai înainte din Gaza și s'au stabilit acolo în locul lor. (Deuteronomul 2:23; Amos 9:7) Regiunea ocupată de Filistenii a format o parte a țării făgăduite și a fost după cum s'a spus mai înainte împărțită seminției lui Iuda, însă ea a fost ocupată cel mai mult timp de Filistenii.

⁴¹ Istoria Filistenilor corespunde în mod izbitor istoriei ierarhiei romano-catolice. Organizațiunea catolică se trage din Roma păgână, adică din organizațiunea lui Satan, și aceasta este ilustrată prin Egiptul din vechime. Sistema romano-catolică a avut îndrăzneală încă de timpuriu în istoria sa să ocupe o pozițiune ca poporul lui Dumnezeu, și acest loc a fost reprezentat prin țara Iuda sau prin aceia cari laudă pe Iehova. Este în general binecunoscut că ierarhia este o organizațiune comercială-politică care lucrează sub un nume religios, și scopul ei principal este să se îmbogățească și să stăpânească pământul. Această organizațiune a fost totdeauna dușmana de moarte a închinătorilor adevărați ai lui Iehova. Gaza de astăzi și locuitorii ei sunt hotărâți pentru nimicire prin mâna Domnului, și se pare că o astfel de nimicire va avea loc în timpul primului act sau la începutul mării bătălii. (Ieremia 25:20; 47:5) Această organizațiune nelegiuită s'a făcut vinovată până în ziua de astăzi de multe crime, una dintre faptele ei mișelești a fost ducerea și umilirea poporului lui Dumnezeu în decursul periodului războiului mondial la sfârșitul lucrului Ilie, cu deosebire în anii 1917 până în 1919. Din pricina crimelor multe ale ei împotriva poporului lui Iehova, el a declarat: „De aceea, voi trimite foc în zidurile Gazei, și-i va mistui palatele... și ce va mai rămâne din Filistenii va pieri, zice Domnul Dumnezeu”. (Amos 1:6—8) Când Iehova își va exprima focul mâniei sale împotriva Filistenilor prezentului, vor fi smulși cu rădăcină cu tot și curățiți, și calea va fi făcută liberă pentru că toți cari se consacrăză lui Dumnezeu și caută smerenie și dreptate să poată preamării pe Iehova. „Căci Gaza va fi părăsită, Ascalonul va fi pustit, poporul din Asdod va fi izgonit ziua namiaza mare, și Ecronul va fi smuls din rădăcini. Vai de locuitorii de pe malurile mării, vai de neamul Cherețitorilor! Cuvântul Domnului împotriva ta, Canaane, țara Filistenilor este: Te voi nimici și nu vei mai avea locuitorii! Malurile mării vor ajunge izlazuri de pășunat, locuințe pentru păstori, și târle de oi. Malurile acestea vor fi pentru rămășițele casei lui Iuda; acolo vor paște; se vor odihni seara în casele Ascalonului; căci Domnul, Dumnezeul lor, nu-i va uita, și va aduce înapoi pe priștii lor de război... Lucrul acesta li se va întâmpla pentru mândria lor, pentru că au batjocorit și au fost semeți cu poporul Domnului oștirilor”. — Tefania 2:4—7, 10.

⁴² Ierarhia romano-catolică, care este partea principală a Filistenilor netăiați împrejur din ziua de astăzi, a pornit totdeauna să facă cuceriri pentru a strânge bogăție și putere. Această organizațiune crudă și-a întins tentaculele spre toate părțile pământului și s'a îmbogățit prin aceea c'a stors bani dela popor în mod înșelător. Ea este astăzi în posesiunea celor mai bune locuri ale pământului și lucrează pretutindeni în înțelegere cu gigantii comerțului și cu politicienii fără scrupule pentru a subjugă pe popor și pentru a-l jefui de averea sa. Ea este cel mai important element religios al organizațiunii vizibile a Diavolului, și aliații și favoriții ei comerciali și politici lucrează la înșelarea poporului sub alte nume. Puterea ei financiară sau co-

mercială, reprezentată prin Tir, va fi mistuită prin foc. (Zaharia 9:3—7) Toate persoanele cari sunt consacrate acum pe deplin lui Iehova să fie cu voie bună și să jubileze că ziua liberării este aproape când Filistenii de astăzi și toți aliații lor nelegiuiți vor înceta de a mai trăi. Fără îndoială Iehova desfășură în ziua de astăzi acelora cari-l iubese o înțelegere a profeciei sale pentruca cei devotați cauzei sale să primească mângâiere și tărnie din aceasta și continue lucrul de mărlurie în numele său sfânt.

¹³ Samson n'a mers la Gaza ca să-și împlinească pofta trupească la o curvă, și nu există nicio dovadă care ar îndreptăți pe cineva să-l critice în mod dojenitor pentrucă a intrat în casa curvei din Gaza. Samson a vizitat Gaza evident în scopul ca să găsească un prilej de ceartă din partea Filistenilor pentruca să-și poată împlini însărcinarea pe care a primit-o de la Iehova. După cât arată darea de seamă Samson a mers fără însoțitori la Gaza. Faptul că a mers între dușmanii săi de moarte arată curajul său deoarece el s'a încrezut în Dumnezeu că-l va ocroti și-l va pune în siguranță. El a fost acolo ca instrumentul sau servul lui Iehova ca să deie din nou o prilej triumfătoare a puterii superioare a lui Dumnezeu împotriva organizației lui Satan. Samson a intrat singur prin porțile acelei cetăți întărite. Această parte a dramei arată scopul lui Iehova de ași arăta puterea sa față de Filistenii de astăzi în pozițiunea lor întărită despre care eugelă că este de necucerit.

¹⁴ În Gaza Samson a văzut o curvă și a intrat la ea. Aceasta n'a fost singura dată când Dumnezeu s'a slujit de o femeie curvă la facerea unui tablou referitor la scopul său. Casa curvei a fost un stabiliment public și probabil că a fost singurul loc unde ar fi fost primit Samson și i s'ar fi dat un culcuș. Faptul că această purtare a lui Samson nu este mustrată arată că el a intrat în casa curvei într'un scop îndreptățit și în armonie cu voința lui Dumnezeu. Probabil că cu ocazia aceasta s'a eugelat la cecece s'a întâmplat în Ierihon când cele două iscoade au fost trimise acolo, și despre care este scris: „Iosua, fiul lui Nun, a trimis în ascuns din Sitim doi oameni, ca iscoade, zicându-le: Duceți-vă de cercetați țara, și mai ales Ierihonul. Ei au plecat, și au ajuns în casa unei curve, care se chema Rahav, și s'au culcat acolo. S'a dat de știre împăratului din Ierihon, și i-au spus: Iată că niște oameni dintre copiii lui Israel au venit aici, astăzi noapte, ca să iscodească țara... Înainte de a se culca iscoadele, Rahav s'a suit la ei pe acoperiș, și le-a zis: Știu că Domnul v'a dat țara aceasta, căci ne-a apucat groaza de voi, și toți locuitorii țării tremură înaintea voastră”. — Iosua 2:1, 2, 8, 9.

¹⁵ Nu există nicio dovadă că Samson ar fi avut relațiuni sexuale sau legături trupesti cu curva, nici măcar c'ar fi avut vreo convorbire cu ea. Cuvintele: „Și a intrat la ea” nu înseamnă nicidecum c'ar fi avut legături cu ea. El a intrat în casa ei întocmai după cum iscoadele au intrat în casa lui Rahav, despre cari se raportează: „Și s'au culcat acolo”. Orice s'ar spune, și fără a ține seamă că unele creaturi omenești pretind a fi ofensate că Samson a petrecut o noapte în casa unei curve, totuși

rămâne că el a fost condus acolo de Iehova și de aceea toate presupunerile trebuie să fie în favoarea sa. „Brațul tare” sau poliția Filistenilor a supravegheat după cât se pare de aproape casa curvei din motive ce numai lor le-au fost mai bine cunoscute. „Brațul tare al legii” se poate găsi de obicei în astfel de locuri. Poliția Filistenilor a răspândit în tot cazul repede vestea că Samson a fost în casa curvei. „S'a spus oamenilor din Gaza: Samson a venit aici. Și l-au înconjurat, și au pândit toată noaptea la poarta cetății. Au stat liniștiți toată noaptea, și au zis: Când se va lumina de ziuă, îl vom omori”. — Judecătorii 16:2.

¹⁶ În acest verset al textului cuvântul tradus „a venit” [aici] este acelaș cuvânt care în versetul precedent este tradus cu „a intrat [la ea], cecece sprijinește concluziunea că Samson a tras numai în gazdă în acea casă. Brațul tare al legii a înconjurat imediat casa și a pândit pe Samson ca să-l atace din ascunzătoare. Domnul trebuie că încunoștințat însă pe Samson despre cele ce s'au petrecut acolo în noaptea adâncă.

¹⁷ Păzitorii au stat liniștiți toată noaptea și au zis unul către altul: „Când se va lumina de ziuă, îl vom omori”. În decursul periodului Ilie al bisericii, Filistenii moderni, conducătorii elementelor religioase și fruntașii celor înșelați de ei, au încercat să prindă pe poporul credincios al Domnului într'o cursă și au închis toate ieșirile ca să facă imposibilă o scăpare. Ei au „pândit” pe cei credincioși eugelând că ei știu cum pot prinde la timpul potrivit prada. Periodul Ilie s'a apropiat de sfârșit și Filistenii de astăzi au „pândit” pe poporul lui Dumnezeu așteptând că-l va avea în curând în sac. „Samson a rămas culcat până la miezul nopții. Pela miezul nopții, s'a sculat, și a apucat porțile cetății cu amândoi stâlpii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe umeri, și le-a dus pe vârful muntelui din fața Hebronului”. Judecătorii 16:3.

¹⁸ După marșul său lung din nord Samson s'a odihnit pe patul său în casa curvei. Textul nu arată nici cătuși de puțin că el ar fi fost la curvă, adică împreună cu ea. Acelaș cuvânt evreesc care este tradus aci cu „culcat” este tradus în Iosua 2:1 referitor la iscoade în casa lui Rahav în diferite traduceri cu „a locui” sau „a trage în gazdă”. Poporul lui Dumnezeu se află adeseori într'un loc sau într'o situație care pare foarte suspectă celor cu o eugelare stricată, bărfitorii clatină capul, își iau o înfățișare fățarnică, ridică sprâncenele și aruncă priviri întunecate asupra purtării poporului credincios al lui Dumnezeu și-l defăimează ca răufăcător. Ar fi însă mai bine dacă oamenii ar lăsa Domnului Dumnezeu judecarea servilor săi, deoarece el știe toate. — Romani 14:4.

¹⁹ Fără îndoială Samson a știut despre scopul Filistenilor de a-l prinde și omori. Nu este de așteptat că el s'ar fi dus în cetatea întărită a dușmanilor cu eugelul că va fi primit ca un oaspe și va fi lăsat să plece în pace. De aceea n'a așteptat până s'a luminat de ziuă, ci a eugelat că miezul nopții va fi cel mai bun timp pentru el să părăsească cetatea și să arate puterea și ocrotirea lui Iehova, și Dumnezeului său. El a știut că la acea oră porțile cetății

vor fi închise și că puterea polițienească va eugela că ei îl au sigur în cursă; el a știut că o scăpare din cetate între astfel de împrejurări va fi o altă dovadă pe lângă aceea că a fost ocrotit și întărit de Iehova. Cele două canaturi de poartă și cei doi usciori de cari au fost prinse au fost foarte mari și grei. Zidul cetății a fost atât de massiv încât inginerii militari ai lui Alexandru I-au găsit ca pe o piedică aproape de neînving la cucerirea cetății.

³⁰ Samson a părăsit casa curvei la miezul nopții și probabil că a trebuit să se apere mai întâiu de o mulțime de păzitori înainte de a fi ajuns la zidul cetății. După ce a doborât la pământ pe păzitori a apucat stâlpii și i-a smuls împreună cu porțile din fundamentul lor și împreună cu zăvorul și cu tot ce s'a ținut de ele, le-a pus pe umeri, și le-a dus pe vârful muntelui din fața Hebronului, aceasta este o îndepărtare de cel puțin 65 de kilometri. Niciun om n'ar fi putut face un lucru ca acesta decât numai în puterea Domnului.

³¹ Hebronul a fost o cetate preotească în ținutul de sus, muntos al țării Iuda. A duce porțile acolo pare a fi fost o risipire nefolositoare de putere. Totuși nu este așa. Numai printr-o minune a Domnului a putut fi făcut Samson în stare să scape din acea cetate cu această povoaară mare. El ar fi putut arunca poarta afară de zidurile cetății, dar prin aceea că scos-o din țara Filistenilor și a adus-o în țara locuită de Iudei, aceasta a accentuat și mai mult țaria lui Dumnezeu pe care a dat-o servului său credincios și a dat mândriei Filistenilor o palmă amețitoare și umilitoare. Punerea porților eu amândoi stâlpii în împrejurimea Hebronului ar fi trebuit să fie o dovadă puternică și palpabilă pentru Izraeliți și pentru preoții lor că puterea lui Dumnezeu s'a odihnit pe servul său credincios Samson și de aceea ar fi trebuit să fie un îndemn pentru ceilalți Izraeliți să sprijinească pe Samson.

³² Aceasta corespunde la ceea ce s'a întâmplat în anul 1914. Din acest timp poporul lui Dumnezeu sub conducerea editorului de atunci al revistei „Turnul de Veghere” a anunțat de repetate ori un timp oarecare că în anul 1914 va veni sfârșitul lumii lui Satan. Filistenii moderni au pândit pe clasa servului așteptând că în 1914 nu se va întâmpla nimic, și că de aceea atunci Societatea și sprijinitorii ei vor fi desființați și luați în răs și ocăriți și vor dispărea de pe scenă. În loc de aceasta în anul 1914 Filistenii de astăzi, modernisții, au fost uluiți și făcuți de rușine și au trebuit să se tragă în găurile lor când a izbucnit deodată războiul mondial. Ei au susținut că nu poate să mai fie vreodată războiul, și acum venise războiul mondial întocmai după cum au spus servii credincioși ai lui Dumnezeu. În anul 1914 clasa servului credincios al lui Dumnezeu a continuat din mila Domnului să răspândească vestea sau mesajul împărației și ei au arătat cum a dovedit războiul mondial că lumea ajunsese la sfârșit. Aceasta e o mărturie că de clarificațiile lor de mai înainte nu s-au sprijinit pe știința lor proprie, ci au fost o manifestare a stăruinței și puterii lui Dumnezeu. Cei ce au crezut în Dumnezeu și în Cuvântul său ar fi putut privi lucrul acesta ca semn sau dovadă despre ceea ce Dumnezeu a făcut cu Societatea sau orga-

nizațiunea de bărbați credincioși și femei credincioase cari au vestit sfârșitul lumii și împărăția lui Dumnezeu. Cei credincioși au fost statornici, însă mulți alții cari au fost fricoși și slăbânogi au căzut.

Trădat

Intâmplările raportate aci s'au petrecut cu puțin timp înainte de sfârșitul celor douăzeci de ani când Samson a judecat pe Izrael. Tatăl și mama lui Samson au fost ajutorii săi. Faptul că tatăl său și mama sa, ajutorii săi, muriseră acum, a corespuns foarte bine timpului când Christos Isus a venit deadreptul la templu și slujba spiritului sfânt ca ajutor a înecat, și când toți cei ce-au declarat a aparține la casa lui Dumnezeu au venit înaintea lui Christos Isus, marele Judecător, ca să deie socoteală. Toți au stat atunci sub conducerea Domnului Isus și nu sub conducerea spiritului sfânt ca ajutor. „După aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila”. (Judecătorii 16:1) Cuvântul „Sorec” înseamnă „șuierat” în înțelesul de ocară plină de batjocură. În decursul războiului mondial cu deosebire în timpul din 1917 și 1918 s'a întâmplat că poporul lui Dumnezeu a fost șuierat, batjocorit și urit. (Matei 24:9) Locul unde este valea Sorec nu s'a putut stabili în mod sigur, însă după informațiunile cele mai vechi de crezut acel loc pare a fi fost situat cam la o depărtare de douăzeci de kilometri la apus de Ierusalim, prin urmare acel loc n'a fost departe de casa lui Samson. În valea aceea Sorec a locuit o femeie cu numele Dalila. Numele ei înseamnă „tânjilor”, adică cu dorință necurată sau egoism extrem. Comentatorii Biblici spun în general că Dalila a fost o filisteană, însă dovada pentru sprijinirea unei astfel de concluziuni nu este câtuși de puțin satisfăcătoare. Ea a fost fără îndoială în bună înțelegere cu Filistenii, deoarece ei s'au simțit liberi să vină la ea și să o tocmească să aducă la îndeplinire un complot împotriva lui Samson. Dovezile peste măsură de multe arată că ea n'a fost o filisteană ci o izraelită. De asemenea nu există nicio dovadă că ea ar fi fost o curvă. Dacă ar fi fost o curvă atunci ar fi fost treaba judecătorului Samson să o nimicească din Izrael.

³³ Deoarece Samson a suferit înfrângerea lui aparentă prin străduințele Dalilei, va fi important de a stabili pe baza dovezilor biblice pe cine a reprezentat Dalila de fapt. Dacă a fost o filisteană cum a putut să se simtă Samson, după experiențele sale de mai înainte cu filisteană, încât atât de mult atras de ea încât el a „iubit” pe acea femeie după cum raportează Scriptura? Dacă a fost însă o izraelită atunci a fost mai curând un motiv pentru Samson să o iubească. Noi trebuie să ținem în minte că Samson a fost servul credincios al lui Iehova care a jucat numai rolul său în una dintre marile profeții dramatice ale lui Iehova, cari au fost scrise pentru învățătura și întărirea deosebită a rămășiței lui Dumnezeu care va fi pe pământ la sfârșitul lumii. Faptul că Dalila joacă un astfel de rol însemnat în această dramă profetică prin care după cât se pare s'a adus mare nenorocire peste Samson, dovedește că pe oricine a reprezentat ea în dramă, lucrul acesta trebuie

să fie arătat clar în Scriptură precum și evenimentele cari au urmat după aceea. Pe cine a reprezentat așa dar Dalila în această dramă și care este rolul important pe care l-a jucat în legătură cu timpul modern?

(Urmează)

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. În ce condițiuni poate avea cineva parte de harul susținător al lui Dumnezeu?

Alin. 2, 3. Ce se înțelege sub o „inimă curată”? Ce înseamnă a fi un serv al lui Dumnezeu? Fost-au judecați just servii lui Dumnezeu? Arată dacă este îndreptățită o critică dojenitoare a lui Samson.

Alin. 4—6. Ce a intenționat Samson prin aceea c'a mers din nou la Timna, și că a mers singur? Ce reiese din aceea că n'a primit oferta pe care i-a făcut-o tatăl femeii logodite cu el?

Alin. 7—12. Ce-a fost „răul” pe care l-a făcut Samson Filistenilor? Pentruce n'a fost Samson vinovat de nenorocirea pe care a adus-o peste el? Cum se aplică aceasta ca profeție?

Alin. 13, 14. Arată că treaba raportată în versetul 6 a fost de fapt profetică.

Alin. 15—18. Deoarece Samson a văzut că Filistenii au ars cu foc pe femeia sa trădătoare și pe tatăl ei, pentruce a mers cu toate acestea împotriva lor, după cum este raportat în versetele 7 și 8? Ce se arată prin aceasta dinainte?

Alin. 19—21. Ce au făcut după aceea Filistenii și pentruce au lucrat în felul acesta? Cum s'a purtat cu ocazia aceasta bărbații lui Iuda? Aplică acel tablou la timpul de astăzi.

Alin. 22—24. Arată împlinirea versetului 11.

Alin. 25—28. Pentruce au venit bărbații din Iuda la stâncă Etam unde se afla acum Samson? Explică pentruce a cerut ca ei să-i jure, după cum este raportat în

versetul 12. Ce au răspuns ei după aceea? Pentruce au voit să lege pe Samson și să-l deie în mâinile Filistenilor? Pentruce au dorit bărbații din Iuda să trateze într'un astfel de chip rău pe Samson? Pentruce s'a permis? Cum s'a împlinit această parte a tabloului?

Alin. 29—35. Ce învățatură pentru poporul lui Dumnezeu se poate vedea în versetul al 15-lea? în versetele 16 și 17? în versetul 18?

Alin. 36—39. Explică versetul 19. Ce s'a preumbrit clar în acesta? Ce se vede în versetul 20?

Alin. 40—42. Explică pentruce a mers Samson la Gaza. Asemănă pe scurt istoria Filistenilor cu cea a ierarhiei romano-catolice pentru a confirma în felul acesta cine sunt Filistenii de astăzi. Arată că Sfânta Scriptură prezice în mod clar nimicirea ierarhiei romano-catolice.

Alin. 43, 44. Arată motivul pentruce a mers Samson singur la Gaza, și de asemenea și aceea pentruce nu cuprinde darea de seamă despre purtarea lui de acolo nici o mustrare. Citează o altă întâmplare raportată prin care este confirmat că Samson a intrat pe drept acolo unde a găzduit.

Alin. 45—48. Cum s'a făcut că oamenii din Gaza au aflat de prezența lui în Gaza și pentruce au voit să-l pân-dească până se va lumina de ziuă? Descrie situația în care s'a împlinit această parte a tabloului?

Alin. 49—52. Arată ce înțelept a lucrat Samson că a părăsit cetatea în timpul raportat în Judecătorii 16:3 și în modul descris acolo, și explică și aceea de unde a venit țărnia sa cu ocazia faptei sale și în ce a stat siguranța sa. Aplică această parte a tabloului profetic la timpul de astăzi.

Alin. 53, 54. Când s'a întâmplat evenimentele raportate în versetul 4, și ce se arată prin acel fapt? Ce arată numele și locuința Dalilei? Cine a fost Dalila? și pe cine a reprezentat ea în dramă?

(W. T. din 1 Decembrie 1935).

